

**Posudek vedoucí diplomové práce
Katedra pedagogiky FF UK v Praze**

Jméno a příjmení studentky: Klára Neumannová

Název práce: **Škola jako centrum komunity – realita a možnosti rozvoje komunitního vzdělávání**

Vedoucí práce: Jitka Lorenzová

Technické parametry práce:

Počet stránek textu (bez příloh): 82

Počet stránek příloh:

Počet titulů v seznamu literatury: 78

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

Formální zpracování:

Jazykové vyjádření (dodržování pravopisné normy, stylistické schopnosti, zvládnutí odborných výrazů)

	X			
--	---	--	--	--

Zacházení s odbornou literaturou a prameny (citace, parafráze, odkazy, dodržení citačních norem)

X				
---	--	--	--	--

Formální zpracování (jasnost tématu, rozčlenění textu, průvodní aparát, poznámky, přílohy, grafická úprava)

X				
---	--	--	--	--

Metody práce

Vhodnost použitých metod

X				
---	--	--	--	--

Využití výzkumných empirických metod

X				
---	--	--	--	--

Využití praktických zkušeností

X				
---	--	--	--	--

Obsahová kritéria a přínos práce

Přístup autora k řešené problematice (samostatnost, iniciativa, spolupráce s vedoucím práce, originalita)

X				
---	--	--	--	--

Naplnění cílů práce

X				
---	--	--	--	--

Vyváženost teoretické a praktické části

X				
---	--	--	--	--

Návaznost kapitol a subkapitol

	X			
--	---	--	--	--

Dosažené výsledky, odborný vklad, použitelnost výsledků v praxi

X				
---	--	--	--	--

Vhodnost prezentace závěrů práce

	X			
--	---	--	--	--

Otázky a náměty k diskusi při obhajobě:

1. Na s. 85 uvádíte, že značka kvality a s tím související certifikace by mohla pomoci odlišit opravdové komunitní školy od těch, které se komunitně jen orientují. Jak by měla certifikace vypadat, kdo by ji prováděl a k čemu by opravňovala?
2. Znamená „otevřenost“ školy v pedagogickém smyslu totéž co „otevřenost“ jejích dveří?
3. Proč jste se v rozhovorech s řediteli/ředitelkami školy nevěnovala také problému standardů komunitních škol?
4. Jaké jsou podle Vašeho názoru hlavní důvody, proč v ČR koncept komunitní školy stagnuje?

5. Píšete: „*SOŠ Perspektiva a VOŠ implantovala jako jedna z mála škol koncept komunitního vzdělávání i do svého školního vzdělávacího programu (Rozhovor s ředitelem školy Jaroslavem Zajícem z 10. 3. 2015).*” Jakým způsobem?
6. Uvádíte, že komplexní a systematickou nabídku (komunitních) aktivit poskytuje jen jedna škola, a to ZŠ Hany Benešové a MŠ Bory (s. 82). Podle jakých kritérií „komplexnosti” tak usuzujete?
7. Které školy mají v ČR zkušenost se zaváděním standardů kom. škol? (viz. s. 44).
8. V textu uvádíte, že „*jako problematické napříč zeměmi se jeví leadership, komunirní rozvoj, dobrovolnictví a partnerství*”(s. 44). Co tím míníte?

Celkové hodnocení práce (klady, nedostatky):

Předložená diplomová práce se zabývá zajímavým a potřebným tématem. Pokud je komunitní vývoj jednou z možných variant budoucnosti školy, je třeba systematictější reflexe na tomto poli. V kontextu zpracování práce oceňuji především iniciativu a samostatnost diplomantky i jistou dávku asertivity, kterou musela prokázat při vstupu do terénu, který není prost napětí a rozporných náhledů.

Teoretická část textu přibližuje základní terminologii a koncept komunitní školy, za přednost této části považuji zasazení konceptu komunitní školy do širšího rámce vzdělávacích trendů, za specifický přínos autorky pak zmapování velmi složitého a ne vždy přehledného vývoje komunitních škol v ČR.

Ve výzkumné části si autorka klade otázku, jak se vyvinul komunitní koncept vybraných škol od roku 2008, kdy byl v ČR realizován první výzkum připravenosti prostředí na přechod na komunitní školu. Metody, jež autorka užila (kvalitativní polostrukturované dotazování, obsahová analýza a diachronní komparace) považuji za dostačující pro vypracování vícečetné případové studie v dimenzích Analýzy připravenosti z roku 2008. K pozitivům zde řadím zejména komplexní vyhodnocení výsledků a nastínění limitů a možností dalšího rozvoje komunitních škol.

Celkový přínos práce vidím ve dvou oblastech: autorka jednak poukázala k jakémusi ustrnutí podpory konceptu komunitní školy ze strany decizní sféry, zároveň však zprostředkovala příklady z praxe, které ukazují, že alespoň bazální podmínky pro činnost škol jako komunitních institucí v ČR existují. Pokud však u sledovaných škol nedošlo za šest let k propojení komunitních aktivit a školního vzdělávacího plánu, k využití dobrovolníků ani k další silnější orientaci na komunitu (jak autorka píše na s. 87), je zjevné, že koncept vyžaduje změnu myšlení na lokální úrovni (škola-zřizovatel-lokální komunita) i na úrovni centrální. Kdo nebo co by mohlo systémově přispět k této změně, je výzvou pro další bádání.

Dílčí výhrady

V textu se objevují ojedinělé překlepy, pravopisné a stylistické nedostatky, např.:

„*Tyto komunity ovšem nezahrnují charakteristiku vnitřních vazeb mezi členy společnosti, které by pomáhali vzniklé problémy řešit*” (s. 16)

„*Dále začleňuje děti se zdravotním postižením i mimořádně nadaných*“ (s. 35-36).

Místy není vyjádření dostatečně srozumitelné:

„*Pro účely této práce se ale autorka zaměřuje na komunitní rozměr vybraných základních škol a jedné SOŠ a VOŠ, ne školských zařízení*“ (s. 48)

Na dosti exponovaném místě, kde autorka obhajuje adekvátnost užitých výzkumných metod, se objevuje nedokončená věta:

„*Je si vědoma, že analýzou výsledků výzkumného šetření dle předem daných oblastí omezuje možnost vědecké indukce. Ovšem vzhledem k potřebě vyvěrající z cílů tohoto výzkumu, tedy komparovat výsledky tohoto výzkumného šetření s vý “ ?* (s. 48).

Doporučení k obhajobě:

doporučuji

Navrhovaná klasifikace:

výborně

19.5. 2015

PhDr. Jitka Lorenzová, Ph.D.